

La cabana de l'oncle Tom

El carruatge es va aturar davant una mansió antiga construïda amb aquella estranya barreja d'estils espanyol i francès que es pot veure en algunes parts de Nova Orleans. Estava dissenyada a la manera aràbiga; era un edifici quadrat amb un pati central, en el qual el carruatge va entrar travessant un portal arquejat. Era evident que el pati interior s'havia decorat per satisfer una imaginació pintoresca i voluptuosa. Els quatre costats estaven flanquejats per àmplies galeries amb uns arcs àrabs, uns pilars esvelts i uns ornaments amb arabescos que transportaven la ment com en un somni al passat, al regne de la fantasia oriental a Espanya. Al bell mig del pati, una font feia brollar ben enlaire unes aigües argentades que queien, amb un reguitzell incessant d'esquitxos, en una pila de marbre circumdada per una ampla vora de fragants violetes. L'aigua de la font, transparent com el cristall, contenia una infinitat de peixets daurats i platejats que centellejaven i la travessaven rabents com una col·lecció de joies vives. Al voltant de la font hi havia una sendera de pedretes de colors variats, arranjades fent diversos dibuixos vistosos, i aquesta sendera, al seu torn, estava rodejada per un espai de gespa suau com vellut verd; una calçada per als cotxes ho cenyia tot. Dos grans tarongers, ara plens de flors oloroses, feien una ombra encantadora; i col·locats fent un cercle a l'entorn de la gespa hi havia tot de gerros arabescos de marbre amb les flors més selectes dels tròpics. Enormes magraners de fulles setinades i flors de color flama, gessamins d'Aràbia de fulla fosca, amb els seus estels d'argent, geranis i rosers exuberants que es doblegaven sota el pes de la seva abundor floral, gessamins daurats i berbena d'aroma cítrica: totes aquelles plantes ajuntaven les seves flors i el seu perfum mentre aquí i allà un místic i vell àloe de fulles estranyes i enormes feia l'efecte d'un ancià bruixot de cabells canosos, assegut amb una grandesa estrofolària entre l'esplendor i la fragància més caduques que l'envoltaven.

Beecher Stowe, Harriet. *La cabana de l'oncle Tom*. Martorell: Adesiara Editorial, 2019, 234-235.

Traducido por Alba Dedeu Surribas